

پیرامون تشکیل اجلاس سازمان جهانی کار در ژنو، اعتراض ما به مماشات طلبی این سازمان جهانی!

امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

یکصد و هشتمین اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار (ILO) در مقر اروپایی سازمان ملل در کشور سوئیس شهر ژنو از روز دوشنبه ۲۰ خرداد ۱۳۹۸ (ژوئن ۲۰۱۹)، امسال شروع می شود و به مدت ۱۰ روز در ژنو دنبال می گردد.

به روال هر سال در این اجلاس هیئت هایی نمایندگی از ۱۸۷ عضو این سازمان در سه سطح دولتی، تشکل های کارگری و کارفرمایی از جای جای جهان شرکت دارند. یکی از این هیات ها اعزامی جهان به سوی ژنو نیز از ایران و از جانب جمهوری اسلامی است. این اجلاس مهم ترین رویداد بین المللی در حوزه کار به شمار می رود و کشورهای عضو در عالی ترین سطوح در اجلاس مذکور شرکت می کنند و به بررسی مهم ترین مشکلات روز جامعه کار و وضع استانداردهای بین المللی می پردازد.

در همین رابطه " ابوالفضل فتح اللهی (رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران) که به همراه هیات اعزامی نمایندگان کارگری در اجلاس سازمان بین المللی کار شرکت می کند، از حضور فعال ایران در این اجلاس خبر داد. " (۱) ، برپایه خبر مندرج آمده است: " سازمان جهانی کار، معیشت، امنیت، کار شایسته و استاندارد زندگی بهتر برای مردم جهان را چه در کشورهای فقیر و چه در کشورهای ثروتمند سرلوحه کار خود قرار می دهد. مصوبات این سازمان تأثیر پایداری در قانونگذاری همه کشورها دارد و نقش ارزنده ای در ایجاد تفاهم و همدلی در محیط کار ایفا می کند. در اجلاس سازمان جهانی کار همه ساله کمیته های چهارگانه استانداردها، اشتغال، کف حمایت های اجتماعی و اصول بنیادین کار به عنوان کمیته های ثابت فعال هستند و بررسی و پیوستن به مقوله نامه های سازمان و تصویب مقوله نامه های جدید از دیگر رویکردهای اجلاس سالانه ILO به شمار می رود. " (۲)، و در ادامه گزارش آمده است: " در این اجلاس، طبق روال هر سال مباحثی نظیر دستمزدها، منع تبعیض اشتغال زنان و کودکان، اقتصاد رسمی و غیر رسمی، گفت وگوهای اجتماعی، سه جانبه گرایی، قوانین حمایتی و بیکاری مطرح خواهد شد، اما مهم ترین محور اجلاس امسال، گفت وگو در خصوص آینده کار و گفت وگویی سده خواهد بود. " (همان ماخذ) ، قابل ذکر است در این میان، کسانی که به نام نماینده کارگران از میان تشکل های دست ساز نظام یعنی ابوابجمعی خانه کارگر یعنی ابوالفضل فتح اللهی،

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران " ، نمایندگان " هماهنگی شوراهای اسلامی کار " ، برگزیدگان " هیات مدیره مجمع عالی نمایندگان کارگران " توسط وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی برگزیده شده و در خبرها آمده است که در اجلاس سازمان جهانی کار امسال ، به همراه وزیر ، معاون وزیرکار ، حاتم شاکرمی معاون روابط کار وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی و علی حسین شهریور ، مدیر کل امور بین الملل وزارت تعاون ... و نمایندگان کارفرمایی شرکت می کنند. باید گفت : چه آنانی که به نام نماینده کارگر راهی می گردند ، چه آنهایی که نماینده سرمایه دارها هستند ، عملاً تابع سیاست های دولت اسلامی می باشند.

روشن است در کشور ما ایران ، کارگران مطالبه گر و فعالان تشکل های شناخته شده ، زنان جسور و فعالین عرصه های مختلف مدنی زنان را در کنار فعالان سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ، فعالان سندیکای نیشکر هفت تپه ، فعالان کانون های صنفی معلمان ، فعالان کانون نویسندگان ایران ، فعالان شورای دانشجویان کشور را به خاطر اعتراض مطالباتی شان احضار می کنند و دربیدادگاههای در بسته محاکمه می نمایند، بخشا شکنجه می نمایند و حتی به شلاق و تبعید محکوم می نمایند. پایه اصلی اعتراض کارگران - معلمان - بازنشستگان که حول حقوق های معوقه ، دشواری امنیت شغلی آنان و مسئله دستمزدها و تورم فزاینده و گرانی های سبب زندگی آنان و دیگر مسائل متنوع اجتماعی است ، نیروهای امنیتی و اطلاعاتی رژیم دائم تلاش دارند جلوی هرگونه فعالیت کارگران برای ایجاد تشکل های مستقل سندیکایی و اقتصادی آنان را بگیرند. زنان را از فعالیت های اجتماعی شان بازدارند و تشکل های مستقل دانشجویان را تعطیل اعلام دارند. وکلای مستقل را از حوزه وظایف اجتماعی شان باز دارند.

در ایران طی همه این سالها، فعالین کارگری در معرض دستگیری، و شکنجه، یا به عنوان اخلال در نظم و امنیت ملی، به زندان کشیده می شوند. همین اکنون تعدادی از دستگیر شدگان اول ماه مه (یازدهم اردیبهشت) ، در کنار فعالان سندیکای نیشکر هفت تپه ، فعالان نشریه گام ، نمایندگان کانون های صنفی معلمان ، وکلای زندانی اسماعیل بخشی به جرم دفاع و نمایندگی از حقوق کارگران نیشکر هفت تپه و سپیده قلیان بجرم خبر رسانی از مبارزات خیابانی کارگران نیشکر هفت تپه، همچون فعالان جنبش دانشجویی در زندانند . این فهرست کوتاه بیان وضعیت دشوار زندان های کشور است . زنان زندانی، از جمله : سپیده قلیان- ساناز الهیاری - ندا ناجی- مرضیه امیری - عاطفه رنگریز - نسرین ستوده - نرگس محمدی - آتنا دائمی و مردان زندانی اسماعیل بخشی - امیر امیرقلی- امیر حسین محمدی فر- کیوان صمیمی- جعفر عظیم زاده - محمد حبیبی - محمود بهشتی لنگرودی- اسماعیل عبدی - عبدالرضا قنبری - روح اله مردانی- محمد علی زحمتکش - محمد نجفی- پیام شکبیا - سعید شیرزاد - آرش صادقی ، به این فهرست کوتاه باید بازداشتی ها و احضار گسترده فعالان عرب اهواز و زندانی شدن فعالان ملی اهواز، توسط نیروهای امنیتی و اطلاعاتی را هم افزود. جدا از این، تعدادی از فعالان کانون نویسندگان ، زنان و دانشجویان و معلمان حکم احضار و زندان گرفته اند.

باید به نمایندگان شرکت کننده در سازمان جهانی کار اعلان داشت : در ایران فقط مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار در مورد حق تشکل و قرارداد های دسته جمعی نیست که در کشور ما بی معناست. مقاله نامه های ۱۳۸ و ۱۸۲؛ درباره حقوق کودکان ، حقوق برابر زنان و مردان در محیط کار و دیگر مقاله نامه های سازمان جهانی کار هم اصلاً معنا ندارد، حتی کار کودکان در ایران رسمیت داشته و ابعاد فاجعه باری دارد. آمار روشنی از کودکان کار و خیابانی در دسترس نیست . اساساً حقوق زنان کارگر به هیچ وجه مورد توجه نیست. در محیط های کار تفکیک های جنسیتی اعمال شده و زنان مورد تحقیر و سرکوب قرار می گیرند.

اجلاس امسال، در راستای رسیدگی به "منع تبعیض اشتغال زنان و کودکان، اقتصاد رسمی و غیر رسمی" است. باید گفت : کودکان از کمترین حقوق اجتماعی بی بهره اند. موضوع کودکان کار و خیابانی در ایران یک معادله چند وجهی است و عملاً هیچ ارگانی در سطح کشور، خود را مسئول

ساماندهی آنان نمی شناسد. معادله چند وجهی بدین معنی که ؛ والدین بیشتر کودکان کار، بیکار یا کم درآمد هستند و این کودکان تامین معاش اعضای خانواده و گاهی هزینه مواد مخدر والدین خود را برعهده دارند، از اینرو تن به هر کاری می دهند. کودکان بی سرپرست، کودکان مانده در زیر آوار زلزله و سیل ، گریخته از مدرسه و خاصه اتباع خارجی که وسیعترین آمار کودکان را به خود اختصاص می دهند . در این زمینه ، محیا واحدی فعال حقوق کودک و دبیر سمینار تخصصی کودکان کار درباره خاستگاه این کودکان گفت: « در منطقه شوش و دروازه غار تهران اعتیاد، فحشا و سایر معضلات به وضوح دیده می شود. کولی ها موسوم به غربتی ها در این منطقه بسیار زیاد هستند که کودکان آن ها فاقد شناسنامه بوده و خانواده هایشان آن ها را مجبور به کار می کنند. در منطقه فرحزاد در غرب تهران کودکان کار اکثرا افغانی هستند. در این منطقه کودکان علاوه بر کار اجباری، به مواد مخدر اعتیاد داشته و در فروش مواد مخدر فعال هستند» همچنین معاون اجتماعی سازمان بهزیستی در حاشیه همایش ملی کودکان خیابانی به روزنامه ایران گفته است : « در حال حاضر ۱۷ هزار کودک خیابانی در کل کشور وجود دارد که ۳۰ درصد از آنها اتباع کشورهای دیگر هستند.» (۳)

باید گفت : همه و همه بلا تکلیفند و هیچ مرجع و آمار واقعی و ارائه الطریقی برای پاسخگویی به حل این مهم وجود ندارد. در این رابطه هرچند آمارهای رسمی تعداد کودکان کار در ایران را حدود دو میلیون نفر اعلام کرده اما یک فعال حقوق کودک اظهار داشته که آمار واقعی این کودکان حدود هفت میلیون نفر است که نیمی از آنها اتباع کشورهای همسایه هستند. در مضمون اقتصاد رسمی و غیر رسمی، در حالی که سود سرشار معادن ایران به جیب فرماندهان سپاه و بسیج و رانت خواران همین رژیم ، بعنوان پیمانکار، سرازیر می گردد. معادن برای کارگران قتلگاه شناخته شده و ماهی و سالی نیست که با مرگ دسته جمعی کارگران معادن در محیط های کار نایمن روبرو نباشیم. ایمنی محیط های کار بکلی بی معناست و وظایف قانونی اصلا پیگیری نمی شود. هنوز داغ مرگ دسته جمعی کارگران معادن یورت ازاد شهر، مرگ جان خراش کارگران فولاد کهگیلویه و بویراحمد و بیشمار معادن و کارگران ساختمانی لای لای گزارشات خبرگزاری های رسمی کشور را به خود مشغول می دارد. آنچه در اینجا بی معنی است بیمه حوادث ، بیمه کار و بیمه دوره بازنشستگی خاصه بر خیل وسیع کارگران قراردادی است که نود درصد نیروی کار جامعه را در تمامیت ایران پوشش می دهد .

برای واریسی مسئله دستمزد کارگران ، می توان دهها صفحه نوشت و امروز پروژه دولت ایران برای پاسخگویی به اشتغال ، با شکست روبرو شده است . طرح " کارورزی " و طرح شکست خورده "استاد و شاگردی" و بعنوان " نقض بنیادین نیروی کار" و " قانون کار" موجود ، می توان از آن یاد کرد.

از اینرو اعتراض ما علیه حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در اجلاس ژنو، اعلام حمایت ما از داشتن حق تشکل مستقل و سراسری برای طبقه ما و همه آحاد اردوی کار، آزادی اندیشه و بیان، زندگی شایسته برای عموم مزدبگیران کشور، حق تجمع و گردهم آبی ها ، منع کار کودکان، برابری کامل جنسیتی، مطالبات بازنشستگان، پرستاران و معلمان سراسر کشور ما است که هیچ نماینده ای از خود در این اجلاس جهانی ندارند.

ما فعالین و حامیان مبارزات کارگری در خارج از کشور به حضور این نمایندگان جمهوری اسلامی اعتراض می کنیم . اعتراض ما در عین حال واکنشی هست به عدم توجه سازمان جهانی کار به یکی از مهم ترین وظایفش در کشورهای عضو که پیگیری نحوه رعایت مقوله نامه های این سازمان باید شمرده شود .

اعتراض ما به ممانعت طلبی مدیریت سازمان جهانی کار (آ.آ.ا. او) ، در قبال سیاست های ضد کارگری جمهوری اسلامی و حضور نمایندگان امنیتی و اطلاعاتی رژیم در اجلاس سالیانه آن است .

اعتراض ما پژواک صدای آن نیروی عظیم رنج و کار جامعه ما است که هیچگاه در چنین مجالسی نماینده ای از جانب خود ندارند. ما تلاش مان پژواک صدای آنان است. امسال نامه های اعتراضی چندی به اجلاس سازمان جهانی کار (ILO)، تا حال نوشته شده است. از جمله نامه جمعی از کارگران هفت تپه با طرح شکایت به سازمان جهانی کار درباره تخلفات دولت ایران و سرکوب کارگران در هفت تپه به سازمان جهانی کار در کانال تلگرامی خود نوشته اند: «... خانواده ی این بازداشت شدگان همگی تحت فشار و اذیت هستند تا مبادا درباره شرایط دشوار عزیزان محبوس خود با رسانه ها گفتگو کنند. مقامات امنیتی و قضایی علنا به برخی از این خانواده ها گفته اند که هر چقدر بیشتر از وضعیت زندانی ها خبر به رسانه ها درز کند ما آنها را بیشتر نگه میداریم و احکام سنگین تری هم برایشان خواهیم تراشید!

بدینوسیله ما جمعی از کارگران هفت تپه ضمن ابراز تنفر خود از این اقدامات سرکوبگرانه علیه نمایندگان و حامیان خود که همگی در چهارچوبی مسالمت آمیز و برای استیفای حق و حقوق کارگری تلاش می کرده اند خواهان آن هستیم که این شکایت ما رسماً در سازمان جهانی کار، تشکلات بین المللی کارگری و نیز کمیته آزادی انجام در سازمان جهانی کار ثبت و بررسی شود. در حالی که دولت ایران عضوی رسمی در سازمان جهانی کار است و هر ساله نمایندگانی به اجلاس سالانه آن اعزام میکند ما میخواهیم که مورد بازخواست و سوال قرار بگیرند و در رابطه با این سرکوب ها پاسخ گو باشند. این سرکوب ها که ما تنها بخش کوچکی از آن را بازگو کردیم و در نقاط مختلف ایران به شکل های مختلف دیگری نیز اتفاق افتاده است، تنها گوشه ای از نقض آشکار حقوق بنیادین کارگران در ایجاد تشکل، تجمع، اعتراض مسالمت آمیز و حق آزادی انتشار برای دفاع از مطالبات کارگران است.

بهانه های نخ نما و پوسیده ی دولت ایران که سعی میکند کارگران و فعالان کارگری را به جریانات سیاسی و اپوزوسیون و یا حتا به طرزی بی شرمانه به فعالیت های تروریستی وصل کند برای ما کارگران و اکثریت جامعه ی ایران و تمام تشکلات کارگری داخلی و جهانی، کاملاً بی اعتبار است. باید تاکید کنیم که این کارگران تنها فعالیت صنفی و یا عضویت در تشکل های مستقل کارگری و دفاع از حقوق و مطالبات ما کارگران هفت تپه داشته اند.

ما درخواست داریم که پاسخ رسمی شما را نیز دریافت و به اطلاع عموم کارگران در هفت تپه و ایران برسانیم. « Kargare7tape@gmail.com »

و همین طور نامه ی جمعی از حقوق دانان ایرانی به دبیر کل سازمان جهانی کار، به دبیرکل سازمان بین المللی کار، آقای گای رایدر است. در این نامه آمده است: «... نظر به اینکه کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (ITUC) در گزارش ۶ آوریل ۲۰۱۹ خود، ایران را از خشن ترین ناقضان قوانین و کنوانسیون های جهانی خوانده است.»

نظر به اینکه کنفدراسیون اتحادیه های کارگری اروپا نیز در ۲۱ می ۲۰۱۹، خواستار آزادی فوری و حمایت اتحادیه های کارگری شده و در بند ۱ بیانیه قویاً نسبت به سرکوب و خشونت علیه کارگران و مردم ایران اعتراض کرده است؛

ما امضاء کنندگان این نامه، با توجه به تمامی موارد تخلفات جدی حکومت ایران از قوانین داخلی و بین المللی و توافقتنامه های بین المللی، با احترام از برگزار کنندگان کنفرانس خواستار موارد زیر هستیم:

- محکومیت عملکرد جمهوری اسلامی ایران

- محکومیت حکومت ایران در عدم پایبندی به توافقتنامه های بین المللی و قوانین داخلی خود در قبال دستمزدگیران و درخواست آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی قربانیان این بازداشت های خودسرانه

- فرستادن نماینده ی سازمان بین المللی کار به ایران جهت بازدید از متهمان و دیدن شرایط موجود آنها و درخواست داوری عادلانه برای آنها.

ما امیدواریم که توجه کنفرانس به مشکلات عدیده بازداشت شدگان که در موارد فوق به آنها اشاره شد، در روشن شدن وضعیت قربانیان و خواست آزادی و بازنگری حقوقی آنان مدد رساند...» (۴) این نامه را شانزده تن از وکلای ایرانی از جای جای جهان به اجلاس جهانی امسال (ILO) نوشته اند.

باری بر آنم امسال هم فعالان اجتماعی در میدان ملل برابر اجلاس سازمان جهانی کار تلاش دارند پژواک صدای حق طلبی کارگران ایران باشند و این اعتراض در ایران و همه جای جهان نیز صورت می گیرد. پشتیبانی و حمایت از این اقدامات می تواند راه گشای دفاع از مطالبات و خواسته های کارگران شمرده شود. در انجام این وظیفه نباید از هیچ اقدامی خودداری ورزید!

جمعه ۱۷ خرداد ۱۳۹۸ برابر ۷ یونی ۲۰۱۹

منابع:

۱- (خبرگزاری کار ایران - ایلنا، حضور فعال ایران در صد و هشتمین اجلاس سازمان جهانی کار، شنبه ۱۱ خرداد ۹۸)

۲- (آفتاب نیوز، سازمان جهانی ۱۰۰ ساله شد، شنبه ۱۱ خرداد ۹۸)

<https://aftabnews.ir/fa/news/592615>

(۳)- (دویچه وله بخش فرسی، هفت میلیون کودک کار در ایران)

<https://www.dw.com/fa-ir/%D9%87%D9%81%D8%AA-/a-17453277>

(۴) سایت برای آزادی، نامه حقوق دانان ایرانی به دبیرکل سازمان جهانی کار، ژوئن ۲۰۱۹

<http://barayeazadi.com/publish/body.php?id=10141>